

**בְּשֶׁר בַּעֲזֹف וּבְבָהָמָה וּבְכָל־
הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ *הוֹצָא
אֶתְךָ וִשְׁرַצְוּ בָּאָרֶץ וְפָרוּ וּרְבוּ
עַל־הָאָרֶץ: (יח) וַיֵּצֵא־נָח וּבָנָיו
וְאָשָׁתָו וְגַשְׁיַדְבָּנָיו אֶתְךָ: (יט) כָּל־
הַחִיה כָּל־הַרְמֵשׁ וּכָל־הַעֲזֹף כָּל רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ**

* הוצאה קרט.

סמסטר: (יז) הוצאה. הולא כתיג ריגל קלוי, סיגלן, פוליטס למא: ושרצטו בארץ. ולא זמינה, מגן המול לפס טילמו, טויה, מס מינס רואיס נלהט טהט. נמקלו נמקמי:

עיקר שפתוי הכהנים

נ הוצאה פ' תעשה שצאו מעצם. והוצאה פ' הוצאות אורה:

לקוטי הלכות

יצוחו ליצאת מן התבהה שזה בבחינת ונפיק. ועל-כן בתיב: הוצאה מן התבהה, וקירין: הוצאה. ופרש רשות': אמר להם שיזיאו, ואם לא ירצו הוציאים בעל-ברחים. מובן מזה שלא רצוי בראצונים ליצאת מן התבהה. וזה רמז על כל מה שכתבנו בענין זה, שבבודאי מי שרוצה לשוב היה מראה שנינוחו לישב תמיד בבית המדרש במקומות קדושים ולעסוק בתורה ותפללה, אבל ה' יתברך רוצחה בזמנים בעולם ומפיבב עם האדים שפרק בפה פעים ליצאת מהבית המדרש לעסוק בארכוי הגוף ופרנסת וכו' שכלל זה בבחינת ונפיק, וזה קשה על האדים מאדר, כי יודע שכשיזיא לחוץ הוא בספינה גדרולה, אבל לא סגי בלאו הabi. שזו בבחינת מה שבני התבהה לא רצוי ליצאת מההתבה כי אם בגנותה ה' יתברך שאמר להם ליצאת, כי ה' יתברך רוצחה שהאדים יעבדו אותו בזה העולם דיקא, שהוא בכללו בכלו בבחינת ונפיק בגנד